

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 27. Epistola ad Papam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](#)

tunc annis triginta septem tenebat. Sæcul. XII.
Ceteri Episcopi Appellationem suam ad A. C. 1166.

Papam ipsi Pontifici & Archiepiscopo
insinuarunt, duabus epistolis, nomine
Suffraganeorum Sedis Cantuariensis, da-
tis, quarum hæc est Summa.

§. XXVII.

Epistola ad Papam.

In epistola ad Papam dicunt: *Meminisse te credimus, Pater, te jam dudum Re-*
I. ep. 128.
to. 10. Conc.
gem, Dominum nostrum, per literas, p. 447.
Episcopis Londinensi & Herfordensi
commissas, commonuisse, ut non nullos
abusus in Regno suo tolleret. Is mandato
tuo debita veneratione suscepto, respondit,
se bos abusus emendaturum & Ecclesiæ
Regni sui pariturum judicio. Nam Rex
piissimus nihil magis in votis habet, quam
scandala in Regno suo abolere, & per-
petuam pacem conservare; quam cum
Clericorum quorundam insolenti audacia
turbari videret, debitam Ecclesiasticorum
ordini reverentiam exhibens, reos ad Epi-
scopos Judices detulit. Si, limites Juris-
dictionis suæ non egressi, homicidium, verbi
causa, sola Clerici delinquentis depositione
punierunt. At persuasum sibi habet Rex,
pænam banc longe minorem esse flagitio,
neque stabilendiæ paci publicæ satis prospici,
si Lector vel Acolytus latro, nihil nisi
muneris sui amissionem timeat. Clericis
ita-

Sæcul. XII.
A.C. 1166.

itaque statutas a Cælo leges propugnare conantibus, & Rege pacem confirmare volente, Sancta quedam oborta est contentio. Hinc Rex noster antiquas Regni sui Consuetudines, a Viris Ecclesiasticis sub Antecessoribus suis servatas, conscribi & exhiberi jussit, ne super bis lites in posterum orirentur. Factum quod Rex præcepit; & hæc denique ejus contra Ecclesiam Dei, toto terrarum orbe declamata, crudelitas, hæc persecutio est.

In his tamen Consuetudinibus si quid periculosum animæ, si quid ignominiosum Ecclesiæ continetur, Rex noster Sanctitatis tuæ admonitione & auctoritate motu se correcturum esse jam diu pollicitus est, & constantissime pollicetur. Tandem optatum litis finem pridem obtinuisse, nisi iram Regis jam pœne extinctam Archiepiscopi Cantuariensis obstinatio iterum fuscitasset. Nam ipse cum Principem monitis emollire, ei mansuetudine suprare debuisset, nuper tristibus & terribilibus literis dure satis & crude aggressus est, in Regnum ejus Interdicti pœnam & in ipsum excommunicationis sententiam comminando. Minis quoque atrocibus superaddita sunt graviora; quosdam namque, quibus Rex familiariter adsuit, primarios Regni Proceres, fidissimos Confiliarios, & regni negotia tractantes, nec vocatos, nec convictos, nec con-

cesso

cesso ad defensionem tempore, excommuni- Sæcul. XII.
cationis sententia innodavit, eamque pub- A.C. 1166.
lice denunciavat. Adjectit quoque Tho-
mas, ut Collegam nostrum, Episcopum
Saresberiensem absentem & indefensum,
nobis insciis, ab Officio Episcopali su-
spenderet. Quid ex Judicii forma tam
præpostera consequi posse putabimus, præ-
sertim cum iniquissima vivamus tempora?
nisi ut pax & concordia, qua Regnum
& Sacerdotium usque modo cohærent,
abrumpatur, & nos cum commissis nobis
Clericis in exilium ejiciamur, aut a ve-
stra, quod absit! Communione recedentes,
in abyssum Schismatis devolvamur? Ut
igitur tantis malis nos opponamus, ad
Sublimitatem tuam contra Domini Can-
tuariensis mandata, vel Regi vel Regno
eius vel nobis aut nobis commissis Ecclesiis
quocunque denum modo nocentia, & voce
& scripto appellavimus, & Appellationi
terminum Ascensionis Dominicæ diem de-
signavimus. Notandum, quod Appel- I. ep. 108.
lationis terminus ad integrum prope an-
num remotus fuerit.

§. XXVIII.

Epistola ad Thomam.

In Epistola ad Archiepiscopum, ejus
Suffraganei dicunt; Sperabamus, Pa. I. ep. 126.
ter, fore, ut quæ tuo subito & inexpe-
cato in Regionem remotam discessu tur-
basti,